

прѣдъ вечеръ-тѣ никой неможяль да разпознае сухъ-тѣ земли. Околъ половинъ ношъ на единъ пѣтъ видѣли отъ корабли-тѣ огнь, и тогава начинали матроси-тѣ да выкатъ радостно: „земля, земля!“ Прѣдъ сѣмнованье ся показалъ прѣдъ счастливь-тѣ пѣтници хубавъ островъ, покрытъ съ веселъ зеленинъ. Тогава Шпаньолци-тѣ излѣзали на брѣга въ ладѣ съ велегласнъ музикъ и съ повдигнаты знаменія. Колумбъ излезалъ пѣрвый на брѣга и въ единъ-тѣ си рѣкъ дѣржалъ знаменіе а въ другъ-тѣ сабы. — Тоя островъ наименовалъ Колумбъ *Санъ-Сальвадоръ*, святой Спасъ.

Удивлени-тѣ островитяни окружили Шпаньолци-тѣ и неможяли да ся начюдятъ отъ гдѣ дошли такыи необыкновенни чловѣци и удивителни за тѣхъ корабли. Също тѣй и Шпаньолци-тѣ неможяли да ся начюдятъ на островитяны-тѣ. На тыя дивяци тѣло-то было червено като мѣдъ (бакжръ), и тѣи были съвѣсъ голи и носили златны обеци или дѣсчици на носове-тѣ и уши-тѣ си.

Шпаньолци-тѣ размѣнили отъ дивяци-тѣ много злато за иглы, мерджяне, маниста и другы ситноріи, кои-то ся допадали на островитяне-тѣ. При това, като видѣли островитяне-тѣ, че Шпаньолци-тѣ обычатъ злато-то казали имъ, да идатъ на югъ. Колумбъ отишълъ тамъ и намѣрилъ новъ островъ — *Куба*. И тамъ ся дивяци-тѣ подобно събрали на брѣга и съ удивленіе разглядували непознаты-тѣ чловѣци и тѣхны-тѣ корабли. Кога-то Шпаньолци-тѣ показали на островитяны-тѣ златны-тѣ обеци, тѣи извикали: *Гайти* и показвали камъ въстокъ. Колумбъ отишълъ въ показанъ-тѣ странъ, гдѣ-то намѣрилъ островъ *Гайти*. И тамъ простодушни-тѣ островитяни дали на Шпаньолци-тѣ много злато за различни малки нѣчта.

Единъ отъ корабли-тѣ Колумбовы ся разбилъ подъ брѣгове-тѣ Гаитскы. Колумбъ заповѣдалъ да